

VERCKEN DE VREUSCHEMEN, Juul (Balen-aan-de-Wezer 16 augustus 1886 – Balen-aan-de-Wezer 7 februari 1960).

Behaalde aan de Katholieke Universiteit Leuven in 1908 het diploma van landbouwingenieur, in 1909 dat van bosbouwingenieur en hij leerde er in die jaren ook Nederlands. In februari 1910 trad Vercken de Vreuschemen in dienst van het Bestuur van Waters en Bossen en werd na de Eerste Wereldoorlog diensthoofd van dat bestuur voor de provincie Limburg en het land van Overmaas. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd behalve Eupen-Malmédy ook die 'Platdietse' geboortestreek (**Platdietse streek**) bij Duitsland ingelijfd. Na die inlijving behield de woudmeester in de provincie Luik alleen *nog de* Voerdorpen en Aubel binnen zijn ressort en kon hij maar in beperkte mate op zijn kasteel in Balen verblijven. Twee jaar na de bevrijding ging hij op pensioen en wijdde zich onder meer aan streekgeschiedenis.

Vercken de Vreuschemen was zich zeer bewust van het aparte karakter van zijn geboortestreek en aanzag die niet als een stuk van Wallonië. Na de Eerste Wereldoorlog zorgde hij ervoor dat Overmaas, althans voor wat de dienst Waters en Bossen betreft, bij Limburg werd gevoegd. Vanaf 1930 was hij actief in de **Davidsfondsafdeling** te Montzen. Hij steunde ook de actie van **Flor Grammens**, met wie hij vriendschappelijke relaties onderhield. Dat deed hij ook met de germanist **Jozef Langohr** uit Montzen, die zich eveneens voor de streektaal interesseerde en met Grammens aan **taalgrensactie** deed. Vercken werd briefwisselend lid van de Limburgse Commissie van Landschappen en Monumenten en publiceerde over landschappen en monumenten van zijn streek. Na de Tweede Wereldoorlog werd hij door de provincie Limburg benoemd tot lid van de bestuurscommissie en van de raad van beheer van het provinciaal domein Bokrijk. Vanaf 1950 werd hij opnieuw actief in het Davidsfonds, niet meer in Montzen, maar in de afdeling te Eupen.

LITERATUUR: G. van Voeren, 'Vercken de Vreuschemen, Juul; de Vlaamsgezinde kasteelheer in Overmaas (1886-1960)', in id., *Veltmans en Overmaas*, 1989, p. 186-190.

REGINALD DE SCHRYVER